

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VII. Legati isti differunt ab Assessoribus, etsialiter videatur eruditis.
Assessores erant privati homines, qui juris peritiam præstabant, &
magistratibus adsidabant. Elegans ea de re Iosephil locus. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

De Concordia Sacerdotij

dando, tutores constituendo, & manumis-
fionibus apud se factis.

D. & C. de offic.
Adserit.

Aug. I. 6. Conf.
c. 10.
Iosephus I. 2. con-
tra Apionem.

Lamprid. in Alex.

L. un. C. De an-
non. & C. admi-
nistrat.

Nov. 6. de man-
datis Principum
c. 6.

VII. Itaque falluntur viri docti qui inter
privatas personas hos Legatos referunt, eos
que inter Assessores numerant. Etenim As-
sessores erant Iuris studiosi, quos magistra-
tus sibi ut consiliorum participes adsciscie-
bant. Itaque quamvis jus non dicent, nec
pronuntiarent, ab eorum tamen sententia
vix magistratus recedebant, ut colligunt ex
Augustino, cum verba facit de Alipio asses-
sionem exercente. Elegans est locus Iosephi,
dum comparationem instituit Iudeorum
cum Romanis in legum patriarcharum peritia.
Illos enim de suis legibus citius responsuros
asserit quam de nomine proprio, hos autem
ignorantiam suam profleri, cum Praefides
provinciarum Assessores sibi assumant, qui
peritiam legum in judiciis praestent. Cete-
rū privati erant omnino, adeo ut absente
magistratu nec caussas audire nec libellis
subscribere possent. Attamen ex instituto
Alexandri Severi, salario illis constituta
sunt: Assessoriis salario institut; quamvis
sepe dixerit eos esse promovendos qui per se
Rempublicam administrare possent, non per As-
sessores. Quod exemplo Pescennij decretum
est. Hic enim, teste Spartiano, addidit Con-
siliariis salario, ne eos gravarentur quibus adse-
bant, dicens iudicem nec debere dare nec accipere.
Annonas quoque Assessoriis è publico
praestari solitas testatur Theodosius. Ne au-
tem immensis sumptibus premeretur aera-
rium, unico tantum Assessorianno è pu-
blico constitutæ sunt; quemadmodum do-
cuit Iustinianus in Novella de mandatis
Principum; ubi Praefidibus præcepit ut vi-
rum gravem & manibus castum adhibeant
consiliis suis, qui contentus sit iis quæ à fiscalibus
praestantur, quique ab iis amoveri possit, si
quid contra spem illorum egerit. Quare non
erat cur viri docti sibi persuaderent Legatos
in Assessorum numerum referendos, Assess-
oresque vocari in Novelliis xxx. & ciiii.
Etenim licet unicus Assessor tribuatur à Iu-
stiniano Proconsulibus Cappadociæ & Pa-
lestinae à se recens institutus, eique salarium
praestari jubeat è publico, hoc dictum è for-
ma quam erga ceteros omnes provinciarum
rectores observatam vidimus, quibus unicum
Assessorem sibi socium adsciscere per-
missum est. Quare ut apud ceteros magistra-
tus Assessor ille pro Legato sumi non potest,
qui solis Proconsulibus dabatur olim à Sena-
tu; ita quoque cum de Proconsulibus illis
novis Cappadociæ & Palestinae agitur, As-
sessment pro Consilio, non autem pro
Legato, accipere par est. Vnde recte Iulianus
παρεδού (ita enim dicitur in dictis No-

vallis) *Consiliarium utrobique vertit.*

VIII. Quemadmodum provinciae affig-

natae populo, per Proconsules administra-
bantur; ita provinciae quas Augustus Prin-
cipum curæ retinuerat, per Legatos Cæ-
aris, quæ alia erat species Legatorum distin-
cta à Legatis Proconsulum, quamvis etiam
Legati Cæsaris suos quoque secundarios Le-
gatos haberent ex instituto Augusti, teste
Dione. In eas autem provincias quæ consuli-
lares erant vel praetoria mittebantur ex par-
te Cæsaris Legati, qui *Consulares dieti*, vel
Legati pro Praetore. Strabo eas vocat *πρεσβυτές οἰκιανοὶ καὶ πρεσβύτες τηρητικοί*. Passim
occurrit in veterum monumentis *Consula-
res*: qui trahendi ad Legatos Cæsaris & pro-
vinciarum rectores, quibus jure consulari
provinciae administranda concessæ erant, et
si nunquam gessissent consulatum; quemad-
modum supra monimus id usurpatum in
Proconsulibus qui jure consulari provinciis
populi erant praefecti. Minutis provinciis re-
ctores praeficiebantur ex equestri ordine,
Praesidum nomine, vel Procuratorum. Un-
de fluxit illa distinctio provinciarum in pro-
consulares, legatorias, & praefidiales, quæ
aliquoties occurrit in scriptoribus historiæ
augustæ. Ceterum, ut inquit Macer, *Praefi-
ctus nomen generale est; eoque & Proconsules &
Legati Cæsaris, & omnes provincias regentes,
licet Senatores sint, Praefides appellantur.* Post
Constantini ætatem imminuta sunt pleraque
magistratum nomina & officia, omnem ha-
rum rerum curam ad se trahente Principe.
Mitto de Legatis exercituum, legionum, &
cohortium verba facere, quia nihil ad insti-
tutum nostrum conferre possunt.

X. Novum genus magistratum emersit
ex Constantini institutione, scilicet Vicarij
Praefectorum prætorio, de quibus hic pauca
dicenda, quæ illustrandis aliquot hujus Dis-
sertationis articulis usui futura erunt. Qua-
tuor Praefecti, quibus orbem Romanum fe-
rè partitus Constantinus, aliquos Vicarios
adjecit, qui non jurisdictione mandata à
Praefectis, sed à Principe sibi data, in judiciis
reddendis uterentur. Né tamen de dignitate
Praefectorum prætorio detrahi videretur, vi-
ces Praefectorum agere dicuntur Vicarij, un-
de illis nomen, & apud Ausonium præfectur-
rarum titulo secundo provincias tenere, &
in Codice Vicariam agere præfecturam, &
præfecturę prætorianę trahere portionem.
Fascibus & leuci ornati erant, & vice sacra
judicabant. Vetus Poëta de Valerio Procu-
lo: *Ter vice qui sacrâ discinxit iurgia jadex.*
Vicariorum autem certus erat numerus; qui
à Principe missi, in Dicēcebus sibi assigna-
tis, id est, in tractu multas provincias com-